

og simpleste Villkaar, det at have Kygstød indadtil, at have Tilslutning hos det Folk, paa hvis Vegne man taler, er det umuligt Andet, end at man udadtil kommer til at staa overordentlig Naagt og føler Grunden vinde bort under sine Fødder. Naar vi overhovedet skulle begive os ind paa Handelstraktaternes slibrige Vej, da maa vi sandelig ogsaa gjøre de Forandringer i vort Toldsystem, som staa i nødvendig Sammenhæng dermed, og give vort hidtil fulgte Princip at holde en ufravigelig ensartet Tarif overfor alle udenlandske Magter, vi maa da overfor umedgørlige Stater indføre Differentialtold, gjøre Nedsættelser paa vor Tarif afhængige af Nedsættelser paa Modpartens Tarif, og have Straffeparagrafer for i Nødsfald at kunne bringe Forholdet i Ubendelse. Intet af dette har Regjeringen været i Stand til at benytte under disse Underhandlinger; det er fra vor Side ingen Indrømmelse at behandle Spanien som det mest begunstigede Land; thi det kan det simpelthen fordre i Genhold til den bestaaende Lovgivning. Naar vi nedsætte Tolden paa Et eller Andet, kan Spanien kræve at blive delagtig i denne Nedsættelse, uanset om det til Gjengjæld yder det allermindste Bederlag. Derfor, saafremt vi skulle afflutte Handelstraktater, ikke blot denne, men ogsaa med andre Lande f. Ex. med Frankrig, saa maa vi gjøre de dertil svarende fornødne Forandringer i vor almindelige Toldlovgivning. Men dette har Regjeringen ikke kunnet føre igjennem, fordi den mangler al Tilslutning hos Folkethinget.

Medens jeg nu altsaa, som her tilstrækkelig fremhævet, har mange ikke uvæsentlige Indvendinger mod det Resultat, som det lykkes Regjeringen at opnaa ved sine Forhandlinger, kan jeg ikke Andet end dog samtidig anbefale, at vi søge en Overenskomst paa Basis af Traktaten. Grundene hertil ere flere. For det Første, som jeg allerede har fremdraget, der er Mulighed for, at vor Handel med dette Land i Fremtiden kan tage betydelig større Opving end hidtil. Navnlig gjælder dette en enkelt Industri, Spritfabrikationen, paa hvilken ogsaa baade Finansministeren og ærede Medlemmer have havt lagt særligt Vægt, ligesom dette jo ogsaa er en af de Industrier, som staa i Forbindelse med, og hvis Opkomst har en

Del Interesse for Landbruget. Af ikke mindre Betydning ere Traktaterne, som ligeledes fremhævet, for vor Skibsfart, idet det ganske vist vilde være særdeles uheldigt, om danske Skibe skulle blive stillede særlig ugunstigt i spanske Havne. — Men dernæst en anden Hovedgrund for mig til at tilraade, at vi ikke afvise Overenskomsten med Spanien er for med det Samme at aabne Muligheden for at opnaa en Overenskomst med Frankrig. Jeg tror, at det har været uheldigt, at Regjeringen har indskrænket sig til at føre disse Underhandlinger med Spanien alene, uden at benytte Leiligheden til samtidig at underhandle med Frankrig. Der er for mig ingen Tvivl om, at for vor Handel som Helhed maa en Traktat med Frankrig siges at være af større Interesse end en Traktat med Spanien. Vor Omsetning med Frankrig er mellem 4 og 5 Gange saa stor som vor Omsetning med Spanien, og vor Skibsfart paa Frankrig er ogsaa omtrent 5 Gange saa stor som den paa Spanien; ligeledes er der ogsaa overfor Frankrig Udset til at forskjellige Virksomheder vilde kunne høste yderligere Gavn af en Handelstraktat, saaledes foruden Spritfabrikationen endvidere Koesukkerindustrien, hvilken jo ogsaa er af Værdi for Landbruget. — En tredje Grund for mig er den, at jeg ikke tillægger den Nedgang i vore Toldindtægter, som vilde blive en Følge af denne Traktat, en slet saa stor Betydning, som den tilhyneladende har. Som jeg tillod mig allerede i Fjor at fremhæve, tror jeg, at der i rent siffal Henseende vilde have været nogen Betænelighed ved at gaa saa høit med Vintolden, som vi dengang vare enige om. Vintolden i den Størrelse, hvori vi nu have den, er høiere end vore Nabolandes; men i det Dieblit vi gaa saa høit op, som Regjeringen i Fjor foreslog og vi Andre gave vort Samtykke til, vilde vi komme op i Høide med den Vintold, som Rusland og England have, og jeg tror i finantziel Henseende, at dette ikke vilde vise sig hensigtsmæssigt her i Landet. Der er ikke saa stor Rigdom, saa gennemgaaende høi Velstand hos os, at en saa betydelig Forhøielse jo vilde udøve en væsentlig Indflydelse paa Konsumen, og som Følge deraf vilde Forøgelsen i Indtægten af Vintolden heller ikke paa nogen Maade virkelig gaa ind i Statskassen med det beregnede Beløb. —